Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De consolatione philosophiae

Boethius, Anicius Manlius Severinus

[Deventer], [1480-85]

Prosa prima

urn:nbn:de:bsz:31-293110

Visual Library

Eheu q̄m ſurda miſeros auertit aurē.
Et flentes oculos claudere ſæua negat.
Dū leuibꝰ malefida bonis fortuna faueret
Pene caput triſtis merſerat hora meū
Nunc quia fallacem mutauit nubila vultum
Protrahit ingratas impia vita moras.
Quid me fœlicē totiens iactaſtis amici.
Qui cecidit ſtabili nō erat ille gradu.

Proſa prima.

Haec dū mecū tacitus ipſe reputarē. queremoniamq; lachrymabilē ſtili officio deſignarē. aſtitiſſe mihi ſupra verticē viſa eſt mulier reuerēdi admodū vultus. oculis ardentibꝰ. & vltra cōmunē hominū valentiam pſpicacibus. colore viuido. atq; īexhauſti vigoris. q̄muis ita æui plena foret. vt nullo mō noſtræ crederet̄ ætatis. Statura diſcretionis ambiguæ. Nā nunc quidē ad cōmunē ſeſe hominū menſurā cohibebat. Nūc

vero pulſare cælū ſummi v̄ticis cacumie vide
bat̄ · Quæ cū caput altius extuliſſet ipſum e
tiā cælū penetrabat. reſpiciētiumq̄ hominum
fruſtrabat̄ intuitū · Veſtes erāt tenuiſſimis fi
lis · ſubtili artificio · indiſſolubili materia per
fectæ · q̄s uti poſt eadē ꝓdente cognoui · ſu
is manibꝰ ipſa texuerat · Quarū ſpecie͡z velu
ti fumoſas imagies ſolet · caligo q̄dam negle
ctæ vetuſtatis obduxerat · Harū in extremo
margie Π · græcū · i ſupmo vero Θ · lege
bat̄ intextū Atq̄ inter vtraſq̄ lrās in ſcalarū
modū grad' q̄dā iſigniti videbāt̄ · q̄b' ab iferi
ore ad ſupius elemētū eēt aſcēſus · Eādē tn̄
veſtē violētoꝝ q̄rūdā ſciderāt man' · Et ꝑti
culas q̄s q̄ſq̄ potuit abſtulerat. Et dext̄ q̄dē
e' libellos · ſceptꝝ vero ſiniſtra gēbat Quæ
vbi poeticas muſas̄ vidit nrō aſſiſtētes toro ·
fletibꝰq̄ meis v̄ba dictātes · commota pau
liſper · ac toruis iflāmata lumib' Quis inq̄t

3

has ſcænicas mētriculas ad hūc egrū ꝑmiſit
accedē · Quæ doloēs eꝰ nō mō nullꝰ fouerēt re
medijs · vez dulcibꝰ īſuꝑ alerēt venenis Hæ
ſunt enim quæ infructuoſis affectuū ſpinis
vberem fructibus rationis ſegetem necāt · ho
minūq; mentes aſſuefaciūt morbo nō liberāt
At ſi quē ꝓfanū vti vulgo ſolitū eſt · nobis
blanditiæ veſtræ detraherēt · minus moleſte
ferenduz putarē · Nihil quippe in eo noſtræ
operæ lederentur · Hunc vero eleaticis atq; a
cademicis ſtudijs innutritū · Sed abite potiꝰ
ſyrenes vſq; in exitiū dulces · meiſq; muſis e
um curandū ſanandūq; relinquite · His dās
ille chorus increpitus deiecit humi mœſtior
vultū · ꝯfeſſus q; rubore verecūdiā limen tri
ſtis exceſſit · Ac ego cuius acies lacrimis mer
ſa caligauerat nec dinoſcere poſſem quænam
eſſz hæc mulier tā imperioſe auctoritatis ob
ſtupui · Viſūq; in terraz defixo · quidnam de

inceps eſſet actura · expectarē tacitus cepi·
Tunc illa ꝓpius accedens in extrema lectuli
mei parte conſedit · meumq; intuens vultū
luctu grauē atq; in humū merore deiectum
his verſibꝰ de nr̄ae mētis ꝑturbatiōe ꝯqſta ē.

Metrum ſecundū primi libri.

Heu q̄ȝ praecipiti merſa ꝓfundo
Mens hebet 7 ꝓpria luce relicta
Tendit in externas ire tenebras
Terrenis quotiēs flatibꝰ acta
Creſcit in immenſū noxia cura
Hic quondā caelo liber apto
Suetus in aethereos ire meatus
Cernebat roſei lumina ſolis
Viſebat gelidae ſidera lunae
Et quaecūq; vagos ſtella recurſus
Exercet · varios flexa ꝑ orbes
Cōprenſam numeris victor habebat
Quinetiā cauſas vnde ſonora